

РЕШЕНИЕ

№ 185

гр. Пловдив, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Виктор Ас. Янков
като разгледа докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235000600276 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на гл. 21 НПК.

С присъда № 16/25. 04. 2023 г., постановена по НОХД № 430/2023 г. Окръжен съд Пазарджик е ПРИЗНАЛ подсъдимата М. В. Ш., със снета по делото самоличност, за ВИНОВНА в това, че на 27. 02. 2022 г., в гр. * при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „*“ с рег. № *, е нарушила правилата за движение по пътищата, визирани в чл. 20 ал. 1 от ЗДвП, чл. 104а от ЗДвП и по непредпазливост е причинила смъртта на М. Н. Ф. от гр. *, като подсъдимата след деянието е направила всичко зависещо от нея за оказване помощ на пострадалата, поради което и на основание чл. 343а ал. 1 б. Б вр. чл. 343 ал. 1 б. В вр. чл. 342 ал. 1 НК вр. чл. 20 ал.1 и чл. 104а ЗДвП, вр. чл. 58а ал. 4 от НК във вр. с чл. 55 ал. 1 т. 2 б. Б НК я е ОСЪДИЛ на наказание ПРОБАЦИЯ, изразяваща се в следните пробационни мерки:

- задължителна регистрация по настоящ адрес с явяване и подписване на

осъдената пред пробационен служител два пъти седмично за срок от една година и

- задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от една година.

Съдът на основание чл. 55 ал. 3 НК не е НАЛОЖИЛ наказанието лишаване от право да управлява МПС.

С присъдата съдът се е произнесъл по направените разноски.

Производството пред първата инстанция е протекло по реда на съкратеното съдебно следствие по реда на чл. 371 т. 2 НПК.

Недоволни от така постановената присъда са останали Окръжна прокуратура Пазарджик, от която е депозиран протест с искане за изменение на присъдата, като наложеното наказание бъде увеличено, както и да се наложи на подс. М. Ш. наказание лишаване от право да управлява МПС за справедлив срок.

Въззивна жалба срещу първоинстанционната присъда е депозирана и от адв. К. К., повереник на частните обвинители по делото – Н. и М. Ф. И. Молят същата да бъде изменена, тъй като е незаконосъобразна и наказанието явно несправедливо. Искат налагане на подс. М. Ш. наказание лишаване от свобода и кумулативното предвидено наказание лишаване от правоуправление на МПС за определен срок.

Прокурорът даде заключение, че подсъдимата следа да се осъди по основния състав на чл. 343 ал.1 НК, с приложение на чл. 55 НК, без да се налага наказанието по чл. 343Г НК, на основание чл. 55 ал.3 НК.

Подсъдимата изразява становище, че съдът не следва да прилага наказанието лишаване от право да управлява МПС по реда на чл. 343Г НК.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в протеста и жалбата, намира и приема за установено следното:

ПРОТЕСТЪТ И ЖАЛБАТА НА ЧАСТНИТЕ ОБВИНИТЕЛИ СА ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНИ.

За да постанови атакуваната присъда, Пазарджишкият окръжен съд е приел за безспорно установена следната фактическа обстановка:

На 27.02.2022 г. около 09.20 ч. подс. М. Ш., управлявайки лек автомобил „*“ с рег. №*, се е движила в гр. * по ул. „*“, в посока от север на юг, със скорост от 25 км/ч. Заедно с подсъдимата пътувал 17 годишният ѝ син, който бил на задната седалка.

По това време в северната част на пл. „*“, успоредно на разделителния остров, намиращ се между двете пътни платна, паркирал л.а. „*“ с рег. № *, управляван от свид. Н. Ф.. От предна дясна врата на автомобила слязла М. Ф., която тръгнала да пресича площада. Наближавайки към пл. „*“ подсъдимата отклонила вниманието си, понеже започнала да използва мобилния си телефон. При навлизането на пл. „*“, предприела маневра ляв завой, за да продължи по ул. „*“.

В същото време пострадалата, вече пресичала пл. „*“, движейки се от север на юг, като се насочила към стълбите, които са разположени южно от пътното платно на ул. „*“. Подсъдимата в последния момент забелязала пешеходката, възприела я като опасност, но не успяла да реагира. Вследствие на движението и пресичането на траекториите на двамата участници, последвал удар между тях. За автомобила, той настъпил в областта на левите врати, а за пешеходката в дясната част на тялото. Тя загубила равновесие и паднала на лявата си страна. Подсъдимата успяла да установи автомобила на около 4 метра след мястото на инцидента.

Подсъдимата М. Ш. веднага слязла от автомобила, като започнала да се извинява, че не е видяла пешеходката и предложила помощ. Заедно със свид. Н. Ф. изправили пострадалата, която била зашеметена от удара и се оплаквала, че я боли лявата ръка и главата от ляво. Подсъдимата предложила да закара пострадалата до болница, но свидетелят, който е неин син заявил, че той ще стори това. Тогава подсъдимата поискала телефонния номер на Н. Ф., за да му се обади и да разбере какво е състоянието на майка му.

Непосредствено след възникналото ПТП пострадалата е откарана от сина ѝ - свид. Н. Ф., в „*“ гр. *, от където са подали сигнал в РУ на МВР - * за възникналото ПТП. По-късно пострадалата е откарана в УМБАЛ „*“ ЕАД гр. * в Клиника по „Неврохирургия“, където след кратко лечение, на

14.03.2022 г., починала.

След получаване на сигнала в болницата е изпратен екип на РУ на МВР -* - свид. Г. П., който от свид. Н. Ф. разбрал, коя е пострадалата, къде и какво се е случило. Също така установили, че водач на „*“ с Рег. № *, участвал във възникналото ПТП, е подс. М. Ш.. Подсъдимата е извикана на мястото на ПТП, където е тествана за употреба на алкохол с техническо средство, като пробата е била отрицателна. Пред служителите на РУ на МВР -* разказала за случилото се като обяснила, че отклонила вниманието си като погледнала в телефона си, не е видяла пешеходеца и го ударила с лявата част на автомобила си.

На място е изпратена и дежурна оперативно-следствена група, която извършила оглед на местопроизшествие, за което е съставен протокол от 27.02.2022 г. с фотоалбум към него.

Според тройната съдебномедицинска експертиза на вещите лица П. Т., И. Ц. и Т. Г. /л.71 т.1 ДП/, при огледа, аутопсията и хистологичното изследване на трупа на М. Ф. са установени: макро и микроскопски данни за възпалителни изменения в белите дробове. Тежка черепно-мозъчна травма с наличие на остатъци от субдурален хематом в ляво, контузия в кора и бяло мозъчно вещество на лява голяма мозъчна полусфера, наличие на кръв в мозъчните стомахчета, тежък мозъчен оток, малкомозъчно вклиняване, субархноиден хематом в ляво и в дясно, кръвонасядане на меките черепни покривки, счупване на лявата лъчева кост в долна трета, кръвонасядане на лицето и главата, кръвонасядания на ляв горен крайник, лява подбедрица и лявото бедро, хипертрофия на сърцето с атеросклероза по коронарни съдове, състояние след неврохирургична операция с трепанационен дефект в лява половина на черепа.

Вещите лица са установили, че причината за смъртта на М. Ф. е остра сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност следствие на възпалителни изменения в белия дроб и вклиняване на мозъка.

Експертите са категорични, че възникването на възпалителни изменения е често срещано усложнение при болни, които са обездвижени и поставени на апаратна вентилация за дълъг период от време, което в някои случаи завършва със смъртен изход.

В конкретния случай, пострадалата постъпила за лечение в УМБАЛ „*“

ЕАД гр. * вследствие на претърпяната при ПТП черепно-мозъчна травма. Извършена е неврохирургична операция за евакуация на субдурален хематом вляво. В ранния следоперативен период, се установява тенденция за влошаване на неврологичния статус и регрес в съзнанието до ГКС – 5т, поради което е интубирана и поставена на апаратна вентилация. Пациентката е била обездвижена по време на целия си болничен престой. Продължителното обездвижване и продължителната апаратна вентилация са станали предпоставка за възникване на белодробни възпалителни изменения.

Травматичните увреждания по трупа на М. Ф. са получени по механизма на удар с или притискане върху твърд тъп предмет и е възможно да са получени при пътнотранспортно произшествие станало на 27.02.2022 г.

В хода на разследването са изготвени две автотехнически експертизи.

От заключението на вещото лице С.. Г. /л.104 т.1 ДП/ се установява, че в делото няма данни за възникнала техническа неизправност към момента на настъпване на ПТП. При извършения оглед на автомобила не са установени неизправности или следа от удар. Вещото лице е категорично, че няма причинно-следствена връзка между техническото състояние на лек автомобил „*“ с рег. № * и възникналото ПТП на 27.02.2022 г. На база на свидетелските показания и изчислената критична скорост на преминаване на кривата при конкретните пътно-климатични условия е прието, че скоростта на движение на лек автомобил непосредствено преди настъпването на удара е била в порядъка на 20-25 км/ч.

Посочен е и механизмът на възникналото ПТП: на 27.02.2022 г. в гр. * подс. М. Ш. е управлявала своя автомобил „*“ с рег. № * по ул. „*“ в посока от север на юг. При навлизането на площад „*“ обвиняемата е предприела маневра ляв завой, за да продължи по ул. „*“. Пешеходецът М. Ф. се движил по пл. „*“ в посока от север на юг като се е насочила към стълбите, които са разположени южно от пътното платно на ул. „*“. Общият път, който пешеходката изминала от паркирания автомобил до мястото на удара е около 4,5 - 5 метра. Двамата участника са се движили без да прекъсват своето движение. Скоростта на движение на автомобила е била в рамките на 20-25 км/ч. Пешеходецът се движил с около 2,4 км/ч. Водачът на лекия автомобил забелязал пешеходката и я възприел като опасност на около 6,5 - 7 метра преди мястото на контакта. Вследствие на движението и пресичането на

траекториите на двамата участници е настъпил удар между тях. Вещото лице е посочило, че мястото на удара се намира на около 8,7 метра западно от линията на ориентира и на 1,3 метра южно от линията на ориентира. За автомобила ударът е настъпил в лявата част в областта на левите врати, а за пешехода ударът е настъпил в дясната част на тялото. В резултат на удара пешеходецът е загубил равновесие и е паднал на лявата си страна. При удара на тялото с настилка са причинени травмите, описани в СМЕ. След удара водачът е установил автомобила на около 4 метра след мястото на контакта. Непосредствено след удара пешеходецът е откаран в болница, а автомобилът е преместен от позицията му.

Като причина за възникване на ПТП-то вещото лице е посочило моментно отклоняване на вниманието от страна на водача, довело до късно възприемане на опасно движещата се към стълбите пешеходка и последвалото екстрено спиране.

Според вещото лице произшествието е можело да бъде предотвратено, ако подс. М. Ш. е възприела пешехода като опасност и е предприела действия за спиране на автомобила на разстояние по-голямо от 15,85 метра, преди мястото на контакта.

За изясняване на фактическата обстановка по делото е изготвена допълнителна автотехническа експертиза. От заключението на вещото лице С. Г. /л.129 т.2 ДП/ се установява, че опасната зона за спиране на лекия автомобил, съгласно установената скорост на движение от 25 км/ч., възлиза на 15,85 метра. Когато пешеходката се е намирала на границата на пътното платно на ул. „*“, автомобилът се е намирал на около 13,2 метра преди мястото на конфликта. Когато пешеходката се е намирала на около 1-1,5 метра, преди да навлезе в границите на пътното платно на ул. „*“, лекият автомобил се е намирал на разстояние от 23,6 до 29,2 метра преди мястото на конфликта. Когато пешеходката е била в близост до автомобила, на около 6 метра от мястото на конфликта, автомобилът се е намирал на около 62,5 метра преди мястото на удара.

Като механизъм на възникналото ПТП е посочено, че на 27.02.2022 г. в гр. * М. Ш. управлявала своя автомобил марка „*“ с рег. № * по ул. „*“ в посока от север на юг. При навлизането на площад „*“, тя е предприела маневра ляв завой, за да продължи по ул. „*“. Пешеходката М. Ф. се движила

по пл. „*“ върху пътното платно в посока от север на юг, като се е насочила към стълбите, които са разположени южно от пътното платно на ул. „*“.

Пешеходката започнала движението си на около 8 метра западно от източния тротоар, избран за ориентир. Когато е слязла от автомобила, тя е стъпила и се е намирала директно на площада върху пътното платно. Общият път, който пешеходката е изминала от паркирания автомобил до мястото на удара, е около 6 метра. На пешеходката са били нужни около 9 секунди да измине разстоянието от началното положение до мястото на удара. Автомобилът в момента на тръгване на пешеходката се е намирал на около 62,5 метра преди мястото на удара. При анализа на движението на двамата участника, вещото лице е установило, че те са се движили без да прекъсват своето движение. Скоростта на движение на автомобила е била в рамките на 20-25 км/ч., а пешеходката се е движила с около 2,4 км/ч. Когато пешеходката е навлязла в границите на платното на ул. „*“, автомобилът се намирал на около 13,2 метра преди мястото на удара.

Водачът на лекия автомобил е забелязал пешеходката и я възприема като опасност на около 6,5 - 7 метра преди мястото на контакта. В този момент пешеходката се намирала на разстояние между 0,63 и 0,68 метра преди мястото на удара. Вследствие на движението и пресичането на траекториите на двамата участници настъпил удар между тях. Мястото на удара се намира на около 8,7 метра западно от линията на ориентира и на 1,3 метра южно от линията на ориентира. За автомобила ударът настъпил в лявата част в областта на левите врати, а за пешеходеца ударът е настъпил в дясната част на тялото. В резултат пешеходката е загубила равновесие и е паднала на лявата си страна. При удара на тялото с настилка са причинени травмите, описани в СМЕ. Водачът е установил автомобила на около 4 метра след мястото на контакта. Разстоянието, което е изминал автомобилът от мястото на възприемане на опасността до мястото на удара е времето за реакция на водача и времето за задействане на спирачните механизми. Изминатото разстояние след мястото на удара е ефективното спиране на автомобила. Непосредствено след удара пешеходката е откарана в болница, а автомобилът е преместен от позицията му.

Като причина за настъпилото ПТП е прието, че водачът на лекия автомобил е възприел със закъснение пешеходката, която се е намирала на пътното

платно, и не е реагирал, за да заобиколи опасността пред него.

Вещото лице е посочило, че от техническа гледна точка, водачът не е имал възможност да предприеме безопасно екстрено спиране, поради причината, че видимостта към площада била ограничена от паркиралите автомобили на площада и на входа му. Опасната зона на автомобила при приетата скорост е по-голяма от разстоянието, на което водачът е имал възможност реално да забележи пешеходеца, намиращ се на площада. Основна техническа възможност да бъде избегнат ударът е била, ако водачът е възприел пешеходката, която се движи на площада, и е предприел спасителна маневра - заобикаляне на пешеходеца и осигуряване на достатъчна странична дистанция между автомобила и пешеходеца. За да извърши тази маневра водачът на автомобила трябва да възприеме опасността на разстояние около 7 метра преди мястото на удара. Отклоняването на автомобила би могло да бъде съчетано със спиране на автомобила.

Описаната по-горе фактическа обстановка е установена по безспорен начин от самопризнанието на подсъдимата, подкрепено от показанията на свид. Г. П., Н. Ф., както и от заключенията на посочените по-горе експертизи, а така също и от: протокол за оглед на местопроизшествие от 27.02.2022 г. с фотоалбум и скица; справка за нарушител; удостоверение за съпруг/а и роднински връзки изх. № 0059/29.09.2022 г.; удостоверение за наследници на М. Ф. изх. № 0058/29.03.2023 г.; препис - извлечение от акт за смърт № 0578/14.03.2022 г.; протокол за доброволно предаване; удостоверение за съпруга и роднински връзки на Н. Ф.; удостоверение за съпруга и роднински връзки на С. Ф.; свидетелство за съдимост, характеристична справка, декларация за семейно и материално положение, и имотно състояние.

При така установената безспорна фактическа обстановка законосъобразно Пазарджишкият окръжен съд е преценил, че подсъдимата М. Ш. е осъществила от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 343а ал. 1 б. Б вр. чл. 343 ал. 1 б. В вр. чл. 342 ал. 1 НК, понеже на 27. 02. 2022 г., в гр.* при управление на моторно превозно средство - лек автомобил „*“ с рег. № *, е нарушила правилата за движение по пътищата, визирани в чл. 20 ал. 1 от ЗДвП, чл. 104а от ЗДвП и по непредпазливост е причинила смъртта на М. Н. Ф. от гр. *, като подсъдимата след деянието е направила всичко зависещо от нея за оказване

помощ на пострадалата.

От субективна страна престъплението е извършено по непредпазливост. Подсъдимата не е предвиждала настъпването на общественонеопасните последици, но е била длъжна и е могла да ги предвиди.

Не може да бъде споделено възражението в протеста, което се поддържа и от представителя на Апелативна прокуратура във въззивното съдебно заседание и жалбата на частните обвинители, че в конкретния случай не следвало да се приеме, че подсъдимата е направило всичко, зависещо от нея, за оказване помощ на пострадалата.

Впрочем, в първоначалния протест това възражение е направено съвсем схематично, като само в едно изречение е посочено, че въззивният съд ще е необходимо да извърши проверка на правната квалификация на деянието, а именно приложението на чл. 343а ал. 1 б. Б НК. В допълнението към него са изложени пестеливи аргументи.

Пловдивският апелативен съд счита за необходимо да посочи, че в обстоятелствената част на обвинителния акт изрично е отразено, че подс. М. Ш. след настъпване на произшествието веднага слязла от автомобила, започнала да се извинява и предложила помощ. Заедно със свид. Н. Ф. изправили пострадалата. Подсъдимата предложила да я закара до болницата, но свидетелят заявил, че това ще направи той. Нещо повече, подсъдимата поискала по собствена инициатива номера на сина на пострадалата, за да му се обади и да разбере какво е състоянието на майка му.

Това са фактите, описани в обстоятелствената част на обвинителния акт и признати от подсъдимата в проведеното производство по чл. 372 т.2 НПК. Въззивната инстанция счита, че напълно правилно Пазарджишкият окръжен съд е приел, че е налице оказана помощ, защото действията на подсъдимата са били насочени обективно към спасяване живота на пострадалата, още повече, че същата веднага след произшествието е имала оплаквания единствено от болки в лявата ръка и главата. Въпреки това, подсъдимата веднага след спирането на автомобила си е насочила вниманието именно към пострадалата. Съвместно със свид. Н. Ф. е помогнала тя да бъде изправена. Това са били възможните действия от страна на подсъдимата М. Ш. и напълно законосъобразно първостепенният съд е приел, че в случая е необходимо деянието да бъде преквалифицирано по привилегирания състав. Не е

изискване на закона авторът на транспортната злополука да прояви инициатива в активна степен, за да се приеме, че действително е оказал помощ на пострадалия. Всяко действие и всяка инициатива за спасяване живота на пострадалия се обхваща от съдържанието на понятието „необходима помощ“, щом като чрез извършването им обективно се подпомага пострадалия /Р-579-75-III н.о. В/К/С/.

Основателно и в протеста, и в жалбата на частните обвинители се иска определяне на наказанието в друг вид, а така също и прилагане разпоредбата на чл. 343г НК. За да наложи посоченото по-горе наказание, Пазарджишкият окръжен съд е приел, че са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства на подсъдимата, тъй като деянието е с по-ниска степен на обществена опасност. Подсъдимата единствена полага грижи за сина ѝ, който е аутист, има добри характеристични данни, чисто съдебно минало, липсата на други нарушения на правилата за движение по пътищата и направеното самопризнание от нея, което до голяма степен е улеснило разкриването на обективната истина по делото.

Пловдивският апелативен съд счита, че действително в случая следва да бъдат отчетени всички отчетени по-горе обстоятелства като смекчаващи, но не може да се приеме, че деянието е с ниска степен на обществена опасност. Безспорно установено по делото е, че подсъдимата е допуснала цитираните по-горе нарушения на правилата за движение по пътищата, поради това че е започнала да използва мобилния си телефон по време на движение, а съгласно разпоредбата на чл. 104а ЗДвП – *На водача на моторното превозно средство е забранено да ползва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете*. Нарушено е изискването на чл. 20 ал.1 ЗДвП – *Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват*.

Ето защо въззивната инстанция счита, че не са налице основанията за приложението на чл. 55 НК. Най-справедливо е наказанието да бъде определено към минимума на предвиденото в чл. 343а ал. 1 б. Б НК, а именно в размер на ДЕВЕТ МЕСЕЦА лишаване от свобода.

Предвид законовото изискване за редукция, по реда на чл. 58 ал. 1 НК, наказанието което следва да бъде наложено на подсъдимата е ШЕСТ

МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА. В този размер санкцията изцяло ще съответства на постигане както на генералната, така и на специалната превенция, визирани в чл. 36 НК.

Налице са основанията за приложението на чл. 66 НК. Подсъдимата не е осъждана на лишаване от свобода за престъпление от общ характер и за постигане целите на наказанието и преди всичко за нейното поправяне не е необходимо тя да изтърпи наложеното наказание ефективно. Най-справедливо е изпитателният срок да бъде определен в минимален размер, а именно на ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Предвид определяне на наказанието в хипотезата на чл. 54 НК е необходимо да бъде наложено и наказанието, регламентирано в чл. 343г от НК вр. чл. 37 ал. 1 т. 7, като подсъдимата бъде лишена от право да управлява МПС също в минимален срок, с оглед постигане целите на наказанието, а именно от ШЕСТ МЕСЕЦА лишаване от право да управлява моторно превозно средство. По този начин ще се постигне необходимият баланс между деянието, извършено от подсъдимата М. Ш. и отчетените по-горе смекчаващи отговорността обстоятелства, включително и необходимостта тя да полага грижи за сина си, предвид посочените по-горе здравословни проблеми. В този смисъл е необходимо и присъдата да бъде изменена.

Направените по делото разноси правилно са изчислени и на основание чл. 189 ал. 3 НПК са възложени в тежест на подсъдимата.

Пред настоящата инстанция са направени 1000 лева разноси от частния обвинител Н. Ф., които са поискани и следва да бъдат възложени също на подсъдимата.

Предвид на изложеното и на основание чл. 337 ал. 2 т. 1 НК Пловдивският апелативен съд и

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 16/25.04.2023 г. по НОХД № 430/2023 г. на Пазарджишкия окръжен съд, както следва:

- **ОТМЕНЯ** присъдата в **ЧАСТТА**, с която е приложена разпоредбата на чл.58а ал.4 вр. чл. 55 ал. 1 т. 2 б. Б НК и на подсъдимата М. В. Ш. е наложено наказание **ПРОБАЦИЯ**, изразяваща се в задължителна

регистрация по настоящ адрес, с явяване и подписване на осъдената пред пробационен служител 2 пъти седмично за срок от ЕДНА ГОДИНА и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от ЕДНА ГОДИНА и на основание чл. 55 ал. 3 НК не е наложено наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство и вместо това:

- **ОСЪЖДА**, с приложение на чл.58а ал.1 и чл. 54 НК, подсъдимата М. В. Ш., със снета по делото самоличност, за извършеното престъпление по чл. 343а ал. 1 б. Б вр. чл. 343 ал. 1 б. В вр. 342 ал. 1 НК на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА;
- **ОТЛАГА**, на основание чл. 66 НК, изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода по отношение на М. В. Ш. с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила;
- **ЛИШАВА**, на основание чл. 343г вр. чл. 37 т. 7 НК, подсъдимата М. В. Ш. от право да управлява моторно превозно средство за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата и **ЧАСТ**.

ОСЪЖДА подсъдимата М. В. Ш. да заплати на Н. Ц. Ф. 1000 лева разноси за водене на делото пред настоящата инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване или протест в 15-дневен срок пред ВКС от съобщението, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____